sreda, 10. marec 2021

P9_TA(2021)0074

Izvajanje uredbe o gradbenih proizvodih

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2021 o izvajanju Uredbe (EU) št. 305/2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov (uredba o gradbenih proizvodih) (2020/2028(INI))

(2021/C 474/03)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114,

— ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov [1] (uredba o gradbenih proizvodih),

— ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta [2] (uredba o standardizaciji),

— ob upoštevanju ocene Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov, ki jo je 24. oktobra 2019 objavila Komisija (SWD(2019)1770),

— ob upoštevanju poročila Komisije z dne 24. oktobra 2019 o rezultatu ocene ustreznosti nalog iz člena 31(4), ki prejemajo finančna sredstva Unije, v skladu s členom 34(2) Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (COM(2019)0800),

— ob upoštevanju Uredbe (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 [3],

— ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 [4],

— ob upoštevanju Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa 93/465/EGS [5],

— ob upoštevanju Uredbe (EU) 2019/515 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzajemnem priznavanju blaga, ki se zakonito trži v drugi državi članici, in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 764/2008 [6],

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. oktobra 2010 o prihodnosti evropske standardizacije [7],

---

[1] UL L 88, 4.4.2011, str. 5.
[2] UL L 316, 14.11.2012, str. 12.
[3] UL L 169, 25.6.2019, str. 1.
[4] UL L 218, 13.8.2008, str. 30.
[5] UL L 218, 13.8.2008, str. 82.
[6] UL L 91, 29.3.2019, str. 1.
[7] UL C 70 E, 8.3.2012, str. 56.

sreda, 10. marec 2021

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 30. novembra 2016 o čisti energiji za vse Evropejce (COM(2016)0860),

— ob upoštevanju Evropskega zelenega dogovora (COM(2019)0640),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. marca 2020 z naslovom Novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo – Za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo (COM(2020)0098),

— ob upoštevanju člena 54 poslovnika ter točke (e) člena 1(1) sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku pridobitve dovoljenja za pripravo samoiniciativnih poročil in priloge 3 k temu sklepu,

— ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A9-0012/2021),

A. ker gradbena industrija neposredno zagotavlja 18 milijonov delovnih mesti in ustvari 9 % BDP ([8]);

B. ker je namen uredbe o gradbenih proizvodih odpraviti tehnične ovire za trgovino s temi proizvodi, da se poveča njihov prosti pretok na notranjem trgu in hkrati zagotovi, da so ti proizvodi primerni za predvideno uporabo in imajo navedene lastnosti, pri čemer se upoštevajo zdravstveni, varnostni in okoljski vidiki, povezani z njihovo uporabo, ne glede na to, kje so proizvedeni;

C. ker se je pokazalo, da je evropski sistem tehničnih predpisov in standardizacije gonilo konkurenčnosti in inovacij in hkrati prispeva k varstvu potrošnikov in zmanjšanju števila prometnih nesreč, zato so standardi EU postali globalno merilo;

D. ker sta počasno sprejetje in nenavedba harmoniziranih standardov problematična, saj postopek njihovega sprejetja ne dohaja razvoja v sektorju, zaradi česar so podjetja v negotovosti; ker sta pomanjkanje harmoniziranih standardov in nepopolnost obstoječih standardov prispevala k dodatnim nacionalnim zahtevam za gradbene proizvode, ki ovirajo njihov prosti pretok na enotnem trgu; ker lahko te zahteve škodujejo potrošnikom in državam članicam pri izpolnjevanju njihovih obveznosti v zvezi s strukturno varnostjo, zdravjem, varstvom okolja, drugimi zadevami, povezanimi z gradbeništvom, in varstvom potrošnikov;

E. ker bi bilo treba pravila o gradbenih objektih, ki jih določijo države članice, zasnovati in izvajati tako, da zagotavljajo varnost delavcev in potrošnikov ter ne škodujejo okolju, kar lahko vpliva tudi na zahteve za gradbene proizvode;

F. ker stroški skladnosti z uredbo o gradbenih proizvodih znašajo 0,6 do 1,1 % prometa gradbenega sektorja, krijejo pa jih predvsem proizvajalci, kar je lahko za mala in srednja podjetja zelo obremenjujoče;

1. pozdravlja oceno in revizijo uredbe o gradbenih proizvodih, s katerima skuša Komisija odpraviti preostale ovire za gradbene proizvode na notranjem trgu in ob upoštevanju tehnološkega razvoja in inovacij prispevati k ciljem evropskega zelenega dogovora in akcijskega načrta za krožno gospodarstvo;

2. opozarja na posebnost uredbe o gradbenih proizvodih, ki se razlikuje od splošnih načel novega zakonodajnega okvira, zlasti ker ne usklajuje posebnih zahtev ali minimalnih ravni varnosti za gradbene proizvode, temveč opredeljuje zgolj skupni tehnični jezik, ki je enak za vse gradbene proizvode, ki spadajo v to uredbo, za ocenjevanje lastnosti gradbenih proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi, ki so določeni v harmoniziranih tehničnih specifikacijah;

3. poudarja, da veljavna uredba o gradbenih proizvodih zagotavlja prost pretok teh proizvodov v Uniji, države članice pa ohranjajo nadzor nad predpisi, ki urejajo gradbene objekte; v zvezi s tem ugotavlja, da pravila držav članic zahtevajo, da so gradbeni objekti načrtovani in zgrajeni tako, da ne ogrožajo varnosti ljudi, domačih živali ali imetja ter ne škodujejo okolju; opozarja, da lastnosti uporabljenih gradbenih proizvodov na splošno vplivajo na gradbene predpise, ki se določijo na ravni držav članic;

([8]) Brošura Evropske komisije The European construction sector – A global partner (Evropski gradbeni sektor – globalni partner), 2016.

Skupni tehnični jezik, vključno s standardi

4. ugotavlja, da je skupni tehnični jezik, uveden z uredbo o gradbenih proizvodih, opredeljen na podlagi harmoniziranih evropskih standardov, za proizvode, ki niso zajeti ali so le deloma zajeti v harmoniziranih standardih, pa na podlagi evropskih ocenjevalnih dokumentov, da bi se izpolnile zahteve držav članic glede lastnosti; se zaveda, da sta pristojni organizaciji za pripravo harmoniziranih standardov Evropski odbor za standardizacijo (CEN) in Evropski odbor za elektrotehniško standardizacijo (CENELEC), za pripravo evropskih ocenjevalnih dokumentov pa so odgovorni Evropska organizacija za tehnična soglasja (EOTA) in organi za tehnično ocenjevanje (TAB);

5. opozarja, da je uporaba harmoniziranih standardov v skladu z uredbo o gradbenih proizvodih za razliko od druge zakonodaje novega zakonodajnega okvira obvezna, kar pomeni, da mora biti sistem njihovega sprejetja učinkovit, da bo mogoče zadostiti potrebam industrije in odražati njihove najučinkovitejše prakse, odpreti pot inovacijam, slediti tehnološkemu napredku, zagotoviti pravno jasnost in enake konkurenčne pogoje za mala in srednja podjetja ter izpolniti regulativne potrebe držav članic; zato poziva Komisijo, naj zagotovi dejavno sodelovanje industrije in ustreznih deležnikov, da bi zagotovili čim večjo ustreznost novih standardov; ugotavlja, kako pomembno je dejavno sodelovanje držav članic v postopku standardizacije;

6. je zaskrbljen, ker je bilo po sprejetju uredbe o gradbenih proizvodih izdanih le 12 novih od 444 veljavnih harmoniziranih standardov za te proizvode; meni, da so čas, potreben za razvoj in navedbo standardov, zaostanek pri reviziji in posodobitvi obstoječih standardov (pravni red uredbe o gradbenih proizvodih), pomanjkanje pravne jasnosti v obstoječem zakonodajnem okviru in neobstoj produktivnega dialoga med vsemi partnerji, ki so trenutno vključeni v proces, med glavnimi problemi, povezanimi z izvajanjem uredbe o gradbenih proizvodih;

7. opozarja, da precej standardov ne zajema v celoti vseh osnovnih zahtev glede gradbenih proizvodov, ki so potrebne za njihovo uporabo v gradbenih objektih; je zaskrbljen, da je ta nepopolna harmonizacija deloma privedla do dodatnih nacionalnih zahtev in obveznih nacionalnih oznak za gradbene proizvode, ki ustvarjajo neupravičene ovire, razdrobljenost in slabijo notranji trg ter ustvarjajo pravno negotovost za podjetja, gradbenike, izvajalce, načrtovalce in arhitekte, kar lahko povzroči varnostna tveganja za gradbene objekte;

8. poziva Komisijo, naj poišče hitro in izvedljivo rešitev za izboljšanje postopkov standardizacije in odpravo zaostankov pri nenavedenih standardih; v zvezi s tem podpira kombinacijo kratkoročnih ukrepov, da se odpravijo zaostanki in regulativne pomanjkljivosti, in dolgoročnih ukrepov, da se izboljša postopek opredelitve skupnega tehničnega jezika s pomočjo celovitih harmoniziranih standardov;

9. opozarja, da je treba težave pri oblikovanju harmoniziranih tehničnih standardov obravnavati v vseh fazah pripravljalnega postopka; poziva Komisijo, naj se v tej pripravljalni fazi podrobno posvetuje z vsemi ustreznimi deležniki v skladu z uredbo o standardizaciji, ter poudarja, da sta za iskanje uporabnih rešitev pomembni uravnotežena zastopanost ter preglednost in odprtost vseh udeleženih strani; poudarja, da je treba zagotoviti visoko kakovost zahtev za standardizacijo, ki jih izda Komisija, ter podati jasne in pragmatične smernice; poleg tega spodbuja Komisijo, naj za organe za standardizacijo pripravi celovite in horizontalne smernice o strukturi in zahtevah zahtevanega standarda; predlaga, da se uvedejo jasno opredeljen časovni okvir, v katerem mora Komisija oceniti pripravljene standarde, in jasni roki za vse strani, v katerih morajo opraviti nadaljnjo revizijo, če se ugotovi, da se zahteva za standardizacijo ali uredba o gradbenih proizvodih nista upoštevali; meni, da je treba natančneje opredeliti področje uporabe standardov, da bodo imeli proizvajalci jasne smernice za navajanje, da njihovi proizvodi sodijo na to področje uporabe;

10. meni, da bi moralo biti besedilo izdanih harmoniziranih standardov na voljo v vseh jezikih Unije, saj gre za obvezne standarde v okviru uredbe o gradbenih proizvodih, ki so del zakonodaje Unije; poudarja, da je treba zagotoviti dostop do kakovostnega prevoda brez dodatnih stroškov in okrepiti sodelovanje nacionalnih organov za standardizacijo pri prevajanju; poziva Komisijo, naj prevajanje harmoniziranih standardov bolj podpre in poenostavi finančno ureditev zanj;

11. je zaskrbljen, ker velika večina evropskih ocenjevalnih dokumentov ne obravnava inovativnih produktov, čeprav uredba o gradbenih proizvodih vključuje alternativno pot za proizvode, ki jih harmonizirani standardi ne zajemajo ali jih ne zajemajo v celoti, da se omogoči vstop inovativnih proizvodov na trg;

12. meni, da se med drugim tudi zaradi neuspešnosti sistema za standardizacijo namesto tega vse bolj uporablja postopek prek Evropske organizacije za tehnična soglasja;

13. opozarja, da je ta postopek dolgotrajen in drag, kar pomeni, da ni prijazen do malih in srednjih podjetij in je cenovno dostopen le za velike udeležence na trgu; poudarja, da je lahko sedanji postopek za pripravo evropskih ocenjevalnih dokumentov ne glede na to, da je treba na splošno izboljšati postopek standardizacije, koristen kot dodatna možnost za spodbujanje razvoja inovativnih proizvodov in udeležbe malih in srednjih podjetij, vendar mora uresničevati tudi cilj proizvajalcev, da se inovativni proizvodi dajo na trg čim prej, in upoštevati zahteve Unije za proizvode ter ne bi smel biti stalna nadomestna oblika sistemu standardizacije;

14. poudarja, da bi lahko skupen tehnični jezik prispeval k spodbujanju krožnega gospodarstva, saj proizvajalcem omogoča, da na enoten način izrazijo lastnosti svojih proizvodov; meni, da je treba več pozornosti nameniti standardom, ki lahko prispevajo k spodbujanju krožnega gospodarstva v Evropi;

Oznaka CE in izjava o lastnostih

15. ugotavlja, da oznaka CE omogoča, da se gradbeni proizvodi, ki so zakonito dani na trg v posamezni državi članici, tržijo na ozemlju vseh drugih držav članic; vendar je zaskrbljen, da utegne drugačen pristop v uredbi o gradbenih proizvodih, po katerem se za razliko od druge zakonodaje novega zakonodajnega okvira oznaka CE nanaša le na lastnosti proizvoda, ne dokazuje pa skladnosti s posebnimi zahtevami za proizvod, povzročiti zmedo glede te oznake in zmanjšati njeno vrednost; pri tem opozarja na prekrivanje informacij, ki se zahtevajo pri oznaki CE in izjavi o lastnostih; meni, da to podvajanje ustvarja dodatna nepotrebna upravna bremena in stroške za podjetja in da ga je treba odpraviti, med drugim z okrepljeno uporabo digitalnih rešitev;

16. obžaluje, da je oznaka CE v uredbi o gradbenih proizvodih napačno razumljena kot oznaka kakovosti, čeprav ne opredeljuje, ali je gradbeni proizvod varen in primeren za uporabo pri gradbenih objektih; meni, da so potrebne nadaljnje rešitve, da bi končnim uporabnikom zagotovili natančne in jasne informacije o naravi znaka CE v zvezi z varnostjo gradbenih proizvodov ter njihovi skladnosti z nacionalnimi zahtevami glede varnosti stavb in gradbenih objektov;

17. poziva Komisijo, naj po oceni učinka in oceni regulativnih potreb Unije in držav članic za vsako kategorijo proizvodov preuči in temeljito oceni možnost, da se uredba o skupnih določbah postopno razširi z vključitvijo dodatnih obveznosti obveščanja in zahtev glede lastnosti proizvodov v zvezi z zdravstvenimi, varnostnimi in okoljskimi vidiki; poleg tega poziva Komisijo, naj oceni, kateri pristop bi se izkazal za učinkovitega za uredbo o gradbenih proizvodih;

18. se zaveda pomanjkljive digitalizacije gradbenega sektorja in poudarja, da je pomembno v celoti izkoristiti digitalne tehnologije, da se bodo lahko gospodarskim subjektom in končnim uporabnikom zagotovile jasne, pregledne in zanesljive informacije, da se bo obravnavalo prekrivanje zahtev glede informacij ter da bodo lahko organi za nadzor trga učinkoviteje opravljali svoje delo; poziva Komisijo, naj oceni koristi uporabe teh tehnologij in razvije rešitve za pametno povezovanje obstoječih podatkov, ki se lahko uporabljajo v različnih informacijskih sistemih;

19. meni, da bi lahko digitalne rešitve povečale preglednost trga gradbenih proizvodov in zagotovile točnost in zanesljivost informacij iz izjave o lastnostih ter olajšale primerljivost gradbenih proizvodov na podlagi njihovih navedenih lastnosti, vključno z varnostjo in okoljsko učinkovitostjo, kar bi gospodarskim subjektom in končnim uporabnikom omogočilo, da s pomočjo informacij, ki jih zagotovijo proizvajalci, hitro ocenijo in primerjajo zahteve za gradbene objekte z informacijami iz izjave o lastnostih;

20. poudarja, da je treba povečati ozaveščenost gospodarskih subjektov, zlasti malih in srednjih podjetij ter mikropodjetij, o oznaki CE in izjavi o lastnostih, med drugim tudi prek enotnega digitalnega portala; meni, da bi tak pristop povečal zaupanje v harmonizacijo na ravni Unije in kakovost harmoniziranih standardov ter pomagal zmanjšati razdrobljenost enotnega trga; poudarja pomembno vlogo nacionalnih kontaktnih točk za proizvode za gradbeništvo pri obveščanju gospodarskih subjektov o uporabi uredbe o gradbenih proizvodih in zagotavljanju zanesljivih informacij o določbah na ozemlju države članice v zvezi z zahtevami za gradbene objekte, ki se uporabljajo za predvideno uporabo posameznega gradbenega proizvoda; predlaga nadaljnja prizadevanja za ozaveščanje o obstoju teh kontaktnih točk, saj jih je bilo leta 2018 s tem seznanjenih le 57 % deležnikov;

Nadzor trga

21. je zaskrbljen, ker industrija meni, da je nadzor trga gradbenih proizvodov nezadosten in neučinkovit; poudarja, da te razmere onemogočajo enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte, ki ravnajo v skladu z zakonodajo, v korist goljufivih trgovcev, ki se ne držijo predpisov; opozarja, da lahko slab in nedosleden nadzor trga povzroči, da bo na trgu več proizvodov, ki nimajo navedenih lastnosti, kar bo ogrozilo končne uporabnike;

22. poziva države članice, naj v celoti izvajajo Uredbo (EU) 2019/1020, katere namen je izboljšati nadzor trga za proizvode, ki so zajeti v harmonizacijsko zakonodajo Unije, vključno z uredbo o gradbenih proizvodih, in vzpostavlja okvir za sodelovanje z gospodarskimi subjekti; poudarja, da morajo nacionalni organi za nadzor trga dosledno, usklajeno in enotno uveljavljati nova pravila, potrebno pa je tudi okrepljeno čezmejno sodelovanje v zvezi s tem, zato da se v gradbenem sektorju zagotovijo enaki konkurenčni pogoji in poštena konkurenca na trgu Unije;

23. opozarja, da morajo države članice v skladu z Uredbo (EU) 2019/1020 organom za nadzor trga nameniti potrebne finančne, človeške in tehnične vire ter zagotoviti zadostno strokovno znanje in kompetence; spodbuja države članice, naj okrepijo sodelovanje med svojimi organi za nadzor trga, tudi na čezmejni ravni, ter povečajo število, učinkovitost in uspešnost pregledov, da bo mogoče prepoznati gradbene proizvode, katerih lastnosti se ne skladajo z navedenimi lastnostmi, in preprečiti njihovo kroženje na enotnem trgu;

24. poziva Komisijo, naj hitro sprejme izvedbene akte v skladu z Uredbo (EU) 2019/1020, da bi dodatno uskladila delovanje organov za nadzor trga, tako da določi enotne pogoje za preglede, merila za določanje pogostosti pregledov in število vzorcev, ki se pregledajo v zvezi z določenimi proizvodi ali kategorijami proizvodov, ter referenčna merila in tehnike za nadzor harmoniziranih proizvodov, pri tem pa ustrezno upošteva posebnosti zadevnih sektorjev, vključno z gradbenimi proizvodi, in vpliv revidirane uredbe o gradbenih proizvodih; ugotavlja, da imajo mreža Unije za skladnost proizvodov in skupine za upravno sodelovanje pomembno vlogo pri zagotavljanju strukturiranega usklajevanja in sodelovanja med izvršilnimi organi držav članic in Komisijo ter pri racionalizaciji praks nadzora trga, da bi bile učinkovitejše;

25. meni, da je ključno, da nacionalni organi za nadzor trga, ki so pristojni za gradbene proizvode, tesno sodelujejo z nacionalnimi organi za gradbeni nadzor, da se zagotovi natančna ocena skladnosti gradbenih proizvodov, ki se uporabijo pri gradbenih objektih, z navedenimi lastnostmi ali predvideno uporabo, pa tudi da se zagotovi njihova skladnost z gradbenimi predpisi, s čimer se bosta zagotovila zdravje in varnost delavcev, ki uporabljajo gradbene proizvode, in uporabnikov gradbenih objektov;

26. poudarja, da bi morale države članice prevzeti odgovornost pri uvajanju nacionalnih določb o gradbenih objektih, vključno z zahtevami v zvezi z varnostjo stavb med gradnjo, vzdrževanjem in rušenjem gradbenih objektov, ob upoštevanju drugih vidikov, pomembnih za javni interes, kot so zdravje, varnost in zaščita delavcev ter varstvo okolja;

27. opozarja na povečanje spletne prodaje v gradbenem sektorju; poudarja, da je treba zagotoviti učinkovit tržni nadzor gradbenih proizvodov, ki se prodajajo prek spleta, zlasti tistih, ki se kupijo od gospodarskih subjektov iz tretjih držav, saj morda niso v skladu z zakonodajo Unije in bi zato lahko vplivali na kakovost in varnost gradbenih objektov, da se zagotovi skladnost gradbenih proizvodov, ki so v prometu na enotnem trgu, z njihovimi navedenimi lastnostmi ali predvideno uporabo, ne glede na njihov izvor; poudarja vlogo, ki bi jo lahko pri tem imele spletne tržnice;

28. poudarja, da je pomembno zagotoviti enako stopnjo učinkovitosti priglašenih organov, ki ocenjujejo lastnosti gradbenih proizvodov, tako da se njihove funkcije izvajajo na isti ravni in pod enakimi pogoji; v zvezi s tem opozarja na vlogo preizkuševalnih zmogljivosti Unije, uvedenih z Uredbo (EU) 2019/1020, ker prispevajo h krepitvi laboratorijskih zmogljivosti ter zagotavljajo zanesljivost in doslednost testiranja za namene nadzora trga v državah članicah;

29. poudarja, da je treba okrepiti zagotavljanje in izmenjavo informacij o potencialno nevarnih snoveh v gradbenih proizvodih in okrepiti sodelovanje s podatkovnimi zbirkami Evropske agencije za kemikalije v skladu z veljavno zakonodajo;

30. poziva Komisijo, naj še naprej učinkovito spremlja in obravnava neupravičene ovire na notranjem trgu, ki nastanejo zaradi nacionalnih regulativnih ukrepov; poudarja, da je treba okrepiti dialog in sodelovanje med Komisijo in državami članicami, da bi se spoprijeli s praksami, ki ovirajo prosti pretok gradbenih proizvodov na notranjem trgu, kot je nadaljnja uporaba nacionalnih oznak in dodatnih certifikatov za gradbene proizvode;

sreda, 10. marec 2021

Trajnostnost gradbenih proizvodov

31. poudarja, da je treba na splošno preiti na trajnosten in bolj krožen gospodarski model, kar zadeva pridobivanje, proizvodnjo, ponovno uporabo in recikliranje gradbenih proizvodov ter njihovo uporabo pri gradnji; poudarja, da je treba izboljšati trajnostnost gradbenih proizvodov ter razpoložljivost sekundarnih in obnovljivih proizvodov in materialov na trgu;

32. v zvezi s tem pozdravlja cilj Komisije o bolj trajnostnem gradbenem sektorju, za kar bo v okviru revizije uredbe o gradbenih proizvodih obravnavala trajnostnost gradbenih proizvodov, kot je napovedala v akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo; podpira zavezo Komisije, da bo zakonodajo o gradbenih proizvodih uskladila s horizontalnimi okoljskimi politikami in jo naredila bolj koherentno;

33. poziva Komisijo, naj predvidi, da bi v harmonizirane standarde za posebne kategorije proizvodov v uredbi o gradbenih proizvodih vključila nekatere zahteve v zvezi z okoljsko učinkovitostjo in merili trajnostnosti v celotnem življenjskem ciklu proizvodov, pri čemer naj upošteva tržni in tehnološki razvoj ter nacionalne regulativne zahteve za gradbeni sektor ali stavbne politike, da bi proizvajalcem zagotovila enoten okvir za ocenjevanje in preskušanje proizvodov, kadar se pojavijo ustrezne skupne zahteve glede skladnosti; poudarja, da so lahko sedanje osnovne zahteve za gradbene objekte, določene v uredbi o gradbenih proizvodih, že podlaga za pripravo mandatov za standardizacijo in harmoniziranih tehničnih specifikacij v zvezi z okoljsko učinkovitostjo in trajnostnostjo gradbenih proizvodov; poudarja pomen ustrezne ocene kategorij proizvodov, za katere bi bile te zahteve ustrezne, in potrebo po vključitvi vseh ustreznih deležnikov v postopek ocenjevanja; poudarja, da se zaradi vključitve tega merila ne bi smele zvišati cene gradbenih proizvodov;

34. poziva Komisijo, naj oceni, kako bi lahko z uredbo o gradbenih proizvodih podprli krožnost gradbenih proizvodov, vključno s ponovno uporabljenimi ali predelanimi proizvodi ali proizvodi, proizvedenimi iz recikliranih materialov; poudarja, da bodo za to potrebni zanesljivi podatki o predhodni uporabi gradbenih proizvodov, ki bodo upoštevali morebitne stroške; v zvezi s tem pozdravlja cilj Komisije, da vzpostavi skupni evropski podatkovni prostor za pametne krožne aplikacije s podatki o informacijah o proizvodih ([9]);

Posebna priporočila o reviziji uredbe o gradbenih proizvodih

35. poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo vsi deležniki ustrezno vključeni v postopek posvetovanja in ocenjevanja; poudarja, da je pomembna obsežna ocena učinka morebitnih regulativnih odločitev; poudarja tudi, da je treba v zakonodaji o gradbenih proizvodih zagotoviti enake konkurenčne pogoje in manjše upravno breme za vsa podjetja, zlasti za mala in srednja podjetja, pri tem pa upoštevati nove poslovne modele ter pošteno konkurenco na globalni ravni; v zvezi s tem poziva k nadaljnji pojasnitvi in izboljšanju poenostavljenih postopkov za mikropodjetja;

36. poudarja, da je pomembno preprečiti podvajanje in zagotoviti skladnost revidirane uredbe o gradbenih proizvodih z obstoječo zakonodajo in prihodnjimi zakonodajnimi pobudami; zato poziva Komisijo, naj pojasni razmerje med uredbo o gradbenih proizvodih in s tem povezano zakonodajo o notranjem trgu, kot so direktiva o okoljsko primerni zasnovi ([10]), uredba o označevanju ([11]), okvirna direktiva o odpadkih ([12]) in direktiva o pitni vodi ([13]), da se preprečijo morebitna prekrivanja, ter po potrebi ustrezne določbe poenostavi, da se zagotovi pravna jasnost za podjetja;

37. poudarja, da bi morala biti morebitna revizija uredbe o gradbenih proizvodih, kar zadeva pripravo harmoniziranih standardov, skladna z načeli in cilji uredbe o standardizaciji, da se zagotovi preglednost in kakovost teh standardov; poudarja, da bi bilo treba pri morebitni reviziji zagotoviti, da bi bile pri tem ustrezno vključene vse zainteresirane strani in upoštevane regulativne potrebe držav članic;

38. poudarja, da je treba v prehodnem obdobju v zvezi z revizijo uredbe o gradbenih proizvodih in pregledom pravnega reda te uredbe zagotoviti pravno jasnost, da se prepreči pravna praznina in zagotovi nemoten prehod z veljavnih določb na nove določbe;

([9]) Kot je navedeno v akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo.
([10]) UL L 285, 31.10.2009, str. 10.
([11]) UL L 198, 28.7.2017, str. 1.
([12]) UL L 312, 22.11.2008, str. 3.
([13]) UL L 330, 5.12.1998, str. 32.

39. je zaskrbljen, ker bosta morebitna revizija uredbe o gradbenih proizvodih in zlasti pregled pravnega reda te uredbe zahtevala precej časa, medtem ko proizvajalci, graditelji, izvajalci, urbanisti, arhitekti in drugi končni uporabniki takoj potrebujejo rešitve za pravno negotovost, ki je med drugim nastala, ker ni posodobljenih harmoniziranih standardov in ker obstajajo regulativne vrzeli; poziva Komisijo, naj ta vprašanja obravnava v okviru pričakovane revizije uredbe o gradbenih proizvodih, vključno z oblikovanjem rešitve za nujne pravne in tehnične izzive;

40. poziva k ambiciozni reviziji uredbe o gradbenih proizvodih, da bi vzpostaviti trden regulativni okvir z učinkovitimi, enostavno izvršljivimi in harmoniziranimi pravili;

o

o o

41. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.